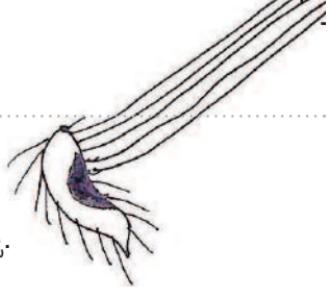


ಲಂಕೆ

ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕನಸ ಅಡವಿಕ್ಕಿ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಕಲ್ಲಂತಾಗಲು ನೆತ್ತರೇ ಹವಿಸ್ತು.

ಒಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಆರದ ಕಾವ್ಯ.

ಕಟ್ಟಿದ ಸವ್ನೆಗರಿಯೋಳಿಗೆ ನಾಗಾರಿಸದ್ದಿನ ಹಬೆಯಾದುವ ಸರಹದಿನ ಮುಂಜಾವು.



ಮುದ್ದೆಯಂಗಸರದ ವೋಹರ ಸೋಕ್ಕಿನ ಮುಡಿಲು,

ಬಲಾತ್ಮಾರವ ಭಂಗಿಗೊಳಿಸುವ ಅಶಾಂತ ಕಡಲು.

ಹಾರಾಡಲೇ ಬೀಕಾದ ಬಣ್ಣವೆರಚುವ ಬಾವೃಟ,

ಕಾಡಿ ತಿನ್ನುವ ಭಾವ ಭಂಗಿಗೆ ಆಭರಟ.

ಅಕ್ಕೋಕೆ ಮರದ ಸೆರಳಿಗೂ ಸೋಕಿದ ಸೂತಕೆ,

ಬಂಯಸಿ ಬೀಳಿಸಿ ಬೀಳಸುವ ಗಾಳಿಗೂ ವ್ಯಾಪಕ.

ಸನಿಹ ಸಂಗದ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈ ಮೇಲಾಗುವ ಭೂಮಿ ತೂಕ!

ನೀಲಾಕಾತ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗದ ನಕ್ಕತ್ತ.

ಸಾಗರವಿದು ದಾಟಲಾಗದು, ಎನ್ನುವುದೂ ತಪ್ಪು.

ಕಲ್ಲೂ ತೇಲುತ್ತಿದೆ, ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಏನೇನೋ ವಿಚಿತ್ರ!

ಕಾಲಡಿ ಬೆಂದ್ದೆ ಮರಳೂ

ಕತ್ತು ಕೊಂಡಿಸಿ

ನೇರ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೂರುವ

ಆ ನಿನ್ನ ಬಿತ್ತ.

ಹತ್ತು ತಲೆಗೆ ಹತ್ತೇ ಬಾಯಿ

ಇವ್ವತ್ತು ಕಣ್ಣ.

ಪಂಚೋಂದಿಯಿಗಳ ಲೋಕ ತಪ್ಪತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿಭಾರಿಯೂ.

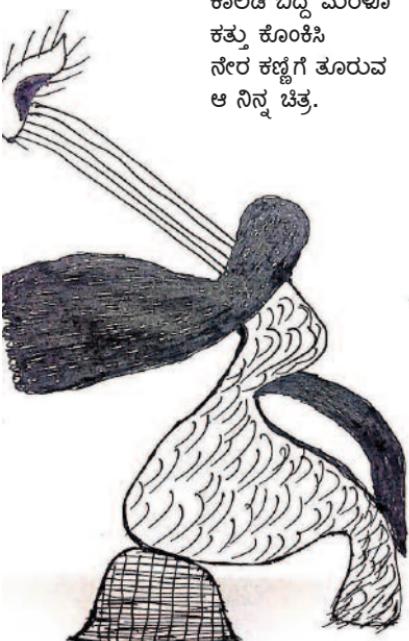
ಗೆರೆ ದಾಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ.

ಕೊನೆಗೆ ಉಲ್ಲಿದ್ದು, ಒಮ್ಮೆಯೂ ತಿರುಗಿ ನೋಡದೇ,

ನೆಲದ ಎದೆಯೋಳಿಗೆ ಇಳಿದ ಸುಟ್ಟಾಯಿದ ತಂಕೆ!

ರಾವಣನ ಎದತೆಂತುಗಳ ಮೀಟಿ ಹಿಡಿದು,

ಧಗಧಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಲಂಕೆ!



● ಅರತಿ ಎಚ್.ಎನ್.

ಕಲೆ: ರಂಪ ಕಾನನ

ಪ್ರಾಣಿಗಳು, 2020

ರಾಮಾರ್ಯ